

De Noord-Ierse veehouder en erkend jurylid John Suffern uit Crumlin heeft met zijn honderdkoppige, hoogwaardige ayrshireveestapel veel shows gewonnen. Hij verkoopt met regelmaat fokmateriaal aan collega's die ontevreden zijn over holsteins.

John Suffern: 'Er zijn genoeg oudere ayrshirekoeien die 11.000 liter geven'

Het is snel duidelijk waar John Suffern (40) uit Crumlin in Noord-Ierland zich het meest thuis voelt. Hij begint het gesprek namelijk direct tussen zijn koppel hoogwaardige ayrshirekoeien die vlak achter de stal rustig lopen te grazen. Slechts een enkele koe heeft een bijzonder haarkleed met veel losse vlekken, maar het grootste gedeelte heeft een gewoon roodbonte aftekening. De robuuste koeien van Ravenhill Ayrshires zijn bezoekelijk wel gewend en kijken nauwelijks op. Een aantal dieren is zelfs netjes geschoren en draagt een halster. 'Volgende week gaan we weer met een vijftal koeien naar een keuring', verklaart Suffern.

Ravenhill Tulip 53, de algemeen kampioene van een twee weken geleden gehouden keuring, blijft nu thuis. 'Een koe moet ook gewoon de mogelijkheid hebben om melk te geven en deelname aan een show is toch een behoorlijke belasting. Hierdoor krijgen andere koeien ook een kans.' Jaarlijks neemt John Suffern, die ook erkend ayrshirejurylid is, deel aan ongeveer vijf tot zes fokveeshows.

John Suffern is één van de hooguit twintig veebedrijven in Noord-Ierland met een zuivere ayrshireveestapel. Het ayrshireras komt uit Schotland en later zijn er ook populaties in de Verenigde Staten, Canada en Nieuw-Zeeland ontstaan. Sufferns vader en oom kochten in de jaren zestig een koppel ayrshires in Schotland en dat staat aan de basis van de huidige veestapel. 'Het nadeel van dit ras is dat de populatie heel erg klein is. In het Verenigd Koninkrijk worden jaarlijks slechts zes tot zeven jonge ayrshirestieren getest. Goede fokstieren worden vervolgens door iedereen gebruikt.'

'De beste populatie ayrshires is nog altijd te vinden in Schotland, maar er zijn veehouders die te veel holsteinbloed gebruiken. Soms winnen er koeien de show die slechts dertig procent ayrshirebloed voeren, dat is toch te gek voor woorden.' Sufferns veestapel is vrijwel raszuiver en

voert maximaal twee tot drie procent Zweeds roodbontbloed. 'Dit ras is ontstaan uit het ayrshireras en wij hebben in het verleden een enkele keer Zweeds roodbont gebruikt, maar roodbonte holsteins gebruik ik beslist niet. Holstein roodbont verschilt niet meer van zwartbont. Daarom blijf ik bij puur ayrshire, waardoor ik me onderscheid.'

Ierland

'Ayrshirekoeien hebben hoge gehalten, kalven gemakkelijk, hebben een hoge duurzaamheid, goede benen en zijn makkelijk te managen. Steeds meer veehouders hier in Noord-Ierland vinden holsteins te teer, vinden dat ze te veel problemen hebben en niet lang genoeg leven. Deze mensen komen hier een ayrshirestier of gebruiksvee kopen om hun veestapel te verbeteren. Jaarlijks verkopen we ongeveer twintig stiertjes op een leeftijd van vijftien maanden voor ruim 1250 euro. Van pinken tot oudere koeien verkopen we er ieder jaar dertig voor gemiddeld ruim 2800 euro.'

Afkalven op dertig maanden

De gemiddelde 305 dagenproductie van de ayrshireveestapel van Suffern ligt op 8300 kg melk met 4,10% vet en 3,40% eiwit. 'Er zijn binnen het koppel genoeg oudere koeien die gemakkelijk 11.000 tot

12.000 kilogram melk geven. Deze met 91 punten ingeschreven Ravenhill May 28 bijvoorbeeld gaf in haar vierde lijst ruim 11.000 liter', vertelt John Suffern enthousiast, terwijl hij de Black-addar MM Savagedochter aanwijst. Even verderop showt Suffern een koe die de laatste melkcontrole meer dan zestig liter melk gaf. 'Haar moeder was onze eerste

De vijfdekalfs Ravenhill May 28 (v. Blackadder MM Savage) en de jonge vaars Ravenhill Ethel 384 (v. McCornick Nelson)

koe die 100.000 kilo melk geproduceerd heeft. De gemiddelde productie van de veestapel kan gemakkelijk verder stijgen. Wanneer we de koeien binnen zouden houden en goed voeren zaten we zo op of over 9000 liter. Toch kies ik daar niet voor, omdat ik alle werk alleen moet doen. We passen daarom rotatiebeweiding toe op vier grote percelen. Dat bespaart arbeid. Ik wil in ieder geval niet

den waren ayrshires erg klein, maar dat is veranderd. Mijn streven is koeien tussen de 1,42 en 1,47 meter. Bij holsteins gaat de trend richting kleinere koeien omdat die economischer zouden zijn. Ayrshire is voor veehouders die dat willen interessant.'

De tussenkalf tijd van de veestapel ligt ondanks de goede vruchtbaarheid van ayrshires met 400 dagen niet bijzonder laag.

en of een koe die niet meer drachtig wil worden.'

In Nieuw-Zeeland getest

De lijst met keuringsresultaten van Ravenhill Ayrshires is bijzonder lang. De Balmoral show in Belfast bijvoorbeeld werd tijdens de laatste achttien edities maar liefst vijftien keer gewonnen. De enige keer dat een ayrshirekoe het kampioenschap over alle rassen won, was dat Ravenhill Ethel 204, ingeschreven met 92 punten, ook van Suffern. Haar zoon Ravenhill Enigma wacht op dit moment op zijn eerste fokwaarde en wordt ook in Nieuw-Zeeland getest.

De paringen bedenkt Suffern volledig zelf. Op dit moment zet hij de Engelse stieren McCornick Nelson en Chanque Tryst, de Canadese stieren Des Praries Potter en Woodland View Pardner en de Amerikaanse Ardrossan Kates Trident in. Binnen het ras zoekt Suffern naar veel uiterlijke melkrijkheid. 'Ik houd niet van vette koeien en streef juist naar dieren met veel scherpte over de bovenlijn. Mijn ideaal binnen het ras is een scherpe koe die veel melk geeft en een brede achteruier, een goede speenplaatsing en veel kwaliteit in de benen heeft.'

Florus Pellikaan

John Suffern: 'Roodbont verschilt niet meer van zwartbont, ayrshire wel'

Passie voor ayrshires

uitbreiden, maar nog wel wat stijgen in melkproductie. Ruim 9000 liter moet geen probleem zijn.'

Een bewuste keuze van Suffern is het laten afkalven van de vaarsen op een leeftijd van dertig maanden. 'Wanneer je koeien wilt verkopen, moeten ze groot zijn en dus iets meer tijd hebben om te ontwikkelen. Ongeveer dertig jaar gele-

'Dat komt omdat wij lang door gaan met insemineren', verklaart Suffern. 'Een koe brengt voor de slacht nog geen 800 euro op, terwijl wij gebruiksvee duur kunnen verkopen.'

Ieder jaar voert John Suffern op zijn bedrijf twee tot drie spoelingen uit waarvan hij de embryo's op zijn eigen dieren inzet. 'We spoelen alleen de allerbeste koei-

